

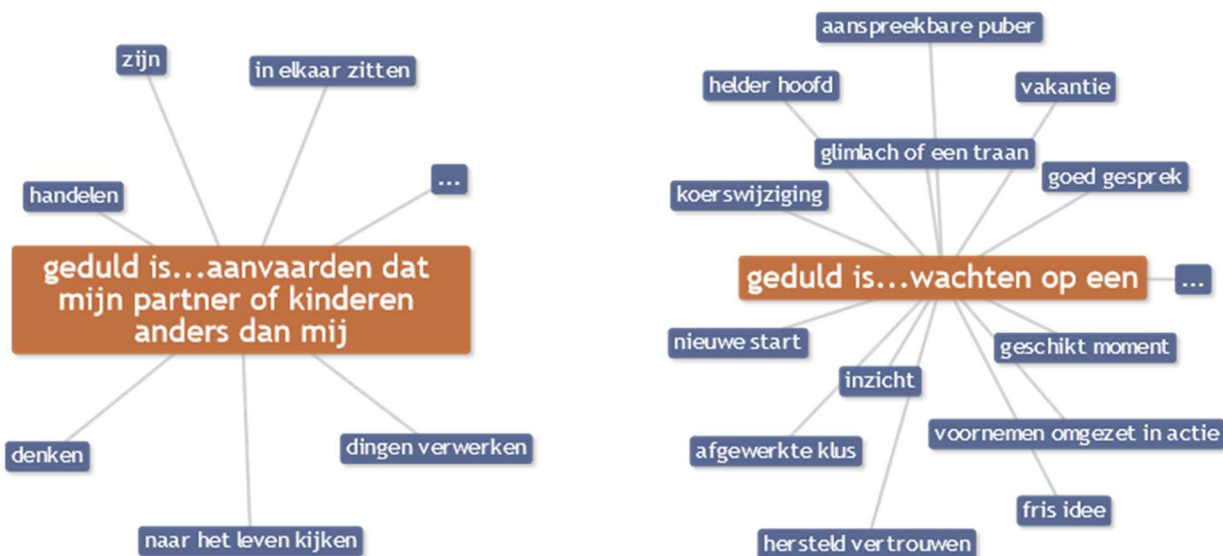
GEDULD

“De liefde is geduldig.”

Geduld hebben met elkaar situeert zich tussen twee polen. Het betekent niet dat mijn partner of kinderen ongeremd kunnen handelen waarbij ik dingen passief onderga of lijdzaam laat gebeuren. Het betekent evenmin dat mijn partner of kinderen moeten voldoen aan al mijn wensen, verlangens en ideaalbeelden. Geduld groeit wanneer ik de ander laat zijn wie hij is, wanneer ik erken dat de ander, zoals hij is, ook het recht heeft te leven op deze aarde dicht bij mij. Geduld hebben vermijdt dat we kortaf reageren op de zwakheden of vergissingen van anderen (AL 92).

Wissel uit rond de volgende vragen:

Wat is ‘geduld’ voor mij? Omcirkel de woorden in de schema’s waarin je je herkent, of voeg er zaken aan toe.

Wanneer wordt mijn geduld op de proef gesteld?

Heeft geduld grenzen? Waar eindigt ‘geduld’ en begint ‘onverschilligheid’ of ‘gemakzucht’?

Waar zien we sporen van mooi, echt geduld in onze relatie? In de relatie met de kinderen? Waar zijn de kinderen geduldig met ons?